

החייט מגאלוויי

היה פעם חייט בגאלוויי. הוא יצא לדבלין כדי לבנות ארמון למלך, כי המלך הבטיח את בתו לאישה וכסף רב למי שיצליח לבנות לו ארמון.

אלא שבסביבה חיו שלושה ענקים, ואלה הרסו את חומות הארמון מיד אחרי שאלה נבנו.

החייט יצא לדרך וכשהתעייף ישב על הארץ. עבר שם סוס לבן. "ברוך תהיה" אמר החייט.

"ברוך תהיה גם אתה" ענה הסוס "לאן פניך?"

"אני הולך לדבלין" ענה החייט "לבנות ארמון למלך ולקבל את בתו לאישה וגם כסף רב".

"תעזור לי" אמר הסוס "עשה לי חור באדמה, כדי שאוכל להתחבא כאשר יבואו אנשים שרוצים לקחת אותי לעבודה בטחנה או בשדה. עייפתי מעבודה עבורם."

"אעשה זאת ברצון" אמר החייט. הוא הוציא את האת שלו וחפר בור, ואחר כך אמר לסוס שיכנס פנימה, לראות האם הבור עמוק מספיק. הסוס ירד לבור אך לא יכול היה לצאת משם.

"עשה לי עכשיו יציאה מהבור, כדי שאוכל לצאת כשאהיה רעב."

"לא" אמר החייט "תישאר כאן עד שאחזור והוציא אותך משם."

החייט המשיך בדרכו אבל הדרך עייפה אותו והוא התיישב על האדמה. עבר שם שועל.

"ברוך תהיה" אמר השועל.

"ברוך תהיה גם אתה" ענה החייט.

"לאן פניך?" שאל השועל.

"אני הולך לדבלין ושם אנסה לבנות ארמון למלך."

"אולי תעשה לי מסתור כלשהו" אמר השועל "שועלים אחרים מתנכלים בי, לא נותנים לי לטרוף עופות, ומרביצים לי." "אעשה לך מסתור" אמר החייט. הוא הוציא את הכלים שלו ובנה ארגז מעץ. ואז אמר לשועל להיכנס לארגז ולבדוק האם המקום בו גדול דיו. השועל נכנס והחייט סגר מהר את הארגז בלוחות. כשהשועל אמר שהארגז באמת נוח לו ורצה לצאת, החייט לא הסכים. "חכה כאן עד שאחזור" אמר.

החייט המשיך בדרכו, וכאשר התעייף התיישב שוב על הארץ. עבר שם אריה. "ברוך תהיה" אמר האריה. "ברוך תהיה גם אתה" ענה החייט. "לאן פניך?" שאל האריה.

"אני בדרך לדבלין לראות האם אצליח לבנות ארמון למלך" ענה החייט. "אולי תעשה לי מחרשה" ביקש האריה "שאוכל לחרוש אדמה ולגדל תבואה, במקום לרוץ תמיד אחרי טרף." "אעשה לך זאת" אמר החייט. הוא הוציא את הכלים שלו ובנה מחרשה מעץ וקדח גם חור ביצול שלה. אחר כך אמר לאריה להירתם למחרשה כדי לבדוק אותה. כשאריה נרתם, החייט שם את זנבו בחור שביצול, וחיזק אותו שם ביתד. "שחרר אותי עכשיו" ביקש האריה "ואוכל להתחיל לחרוש".

"לא" אמר החייט "חכה עד שאחזור מדבלין. ואז עזב אותו שם והמשיך בדרך לדבלין.

כשהגיע לדבלין שכר בנאים והתחיל לבנות את הארמון. בסוף היום אמר לבנאים לשים אבן גדולה על הקיר שבנו.

תחת האבן שם מתקן מיוחד שבו יוכל
להפיל את האבן ובעצמו הסתתר מאחורי
הקיר.

כשירד הלילה הוא ראה את שלושת
הענקים שבאו להרוס את מה שבנה.
כשהם הגיעו לקרבתו הפיל את האבן
שנפלה על ראשו של ענק אחד והרגה
אותו. שני הענקים האחרים ברחו מיד.
הבנאים באו למחרת והמשיכו לבנות,
ובסוף היום הוא שוב אמר לשים אבן על
החומה שבנו. הם עשו זאת והלכו
הביתה, והחייט הסתתר שוב אחרי הקיר.
כשאר כולם כבר הלכו באו שוב הענקים
והתחילו להרוס את המבנה. ושוב החייט
הפיל את האבן הגדולה, שנפלה על ראשו
של הענק השני והרגה גם אותו.

נשאר רק ענק אחד, וזה לא חזר יותר כדי
להרוס את הבניין. אחרי שהארמון היה
כבר מוכן החייט הלך למלך כדי לקבל את

בתו לאישה וגם כסף, אך המלך לא
הסכים לתת לו אותם, עד שלא יהרוג את
הענק השלישי. הוא טען שהענקים נהרגו
רק הודות לתחבולה ולא בגלל כוחו של
החייט. לכן הוא חייב עכשיו להרוג את
הענק האחרון. החייט הבטיח לעשות
זאת, ואמר שברצון רב יהרוג את הענק
עבור המלך.

ואז הלך למקום בו גר הענק ושאל האם
הוא זקוק אולי לעוזר. הענק אמר שהוא
אכן זקוק כרגע לעזרה, אבל העוזר שלו
חייב לדעת לעשות כל מה שיכול לעשות
הוא בעצמו.

"מה שרק תעשה, אדע לעשות גם אני"
אמר החייט.

הענק הזמין אותו אז לארוחה, ואחריה
אמר "יש לי כאן סיר גדול של דייסה. האם
תוכל לאכול את אותה הכמות דייסה כמו
שאני אוכל?"

אמר החייט "רק תן לי כמה דקות לנוח אחרי הארוחה, לפני שנתחיל." הוא הלך והשיג לו עור של כבש, תפר ממנו שק גדול ושם תחת לבגדיו. ואז חזר אל הענק, ואמר לו להתחיל לאכול. הענק אכל מהסיר, והחייט עשה כאילו גם הוא אוכל, אבל למעשה שפך את הדייסה לשק שתחת הבגדים, רק שהענק חשב שהוא אוכל אותה.

"אמנם הצלחת יפה" אמר הענק.

"אבל עכשיו אוכל לעשות דבר שאתה אינך יכול לעשות" אמר החייט.

"אין דבר כזה" ענה הענק "מה לעשות?"

"תעשה חור בבטן והוציא את הדייסה החוצה" אמר החייט.

"תעשה זאת אתה קודם" אמר הענק.

החייט הוציא סכין, עשה חור בשק הדייסה וזו נשפכה החוצה. "עכשיו תעשה זאת אתה" אמר לענק.

"אעשה זאת" אמר הענק ותקע את הסכין בבטנו, עמוק כל כך שנהרג במקום. וכך מת גם הענק השלישי.

עכשיו הלך החייט למלך ודרש שייתן לו את בתו לאישה ואת הכסף שהבטיח. "אם לא אקבל זאת" אמר "אהרוס את כל הארמון שבניתי." המלך פחד שהארמון שלו ייהרס, נתן לו את מבוקשו והחייט יצא לדרך עם אשתו.

אך אחרי זמן המלך הצטער ושלח אנשיו אחרי החייט כדי להחזירו. אנשי המלך רצו אחרי החייט עד שהגיעו למקום בו עמדה המחרשה עם האריה הקשור אליה. אמר האריה "החייט ואשתו עברו כאן אתמול. תשחררו אותי ואני ארוץ אחריהם ואשיג אותם. אני רץ מהר יותר מכם."

כשאנשי המלך שמעו זאת שחררו את האריה. עכשיו אנשי דבלין, יחד עם

האריה רצו אחרי החייט. הם הגיעו לארגז
בו עצור היה השועל. "גם השועל אמר
"שחררו אותי, ואני ארוץ אחרי החייט
ואשיג אותו". הם שחררו אותו והלכו
כולם, אנשי דבלין, האריה והשועל אחרי
החייט.

כך הם הגיעו לבור בו עמד הסוס הלבן.
הסוס סיפר שהחייט ואשתו עברו שם רק
הבוקר. "שחררו אותי" אמר "אני מהיר
מכם, ואוכל להשיג את החייט מהר יותר."
וכך רצו אנשי דבלין, האריה, השועל
והסוס הלבן אחרי החייט. לא עבר זמן רב
והם ראו אותו מרחוק.

כשהחייט ראה אותם יצא יחד עם אשתו
מהמרכבה שלו והתיישב על הארץ.
כשהסוס הלבן ראה אותו יושב כך נבהל
ואמר "כך הוא יושב לפני שהצליח להכניס
אותי לבור. לא אתקרב אליו, לכו אתם".

"לא" אמר השועל "כי כך בדיוק הוא יושב
לפני שסגר אותי בארגז. לא אתקרב אליו
יותר."

"לא" אמר האריה "כך גם יושב לפני
שרתם אותי למחרשה, ולא יכולתי
להשתחרר. לא אתקרב אליו."
כשאנשי דבלין שמעו זאת נבהלו גם הם,
וכלם הסתובבו במקום וחזרו על
עקבותיהם, הסוס הלבן, השועל, האריה
ואנשי דבלין.
והחייט עם אשתו הלכו בשלום לגאלוויי.